

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 475/2538

คำสั่งคำร้องที่ 475/2538นางกานดา ตันกุลโจทก์ บริษัทโอสสสส (เต็กเฮงหยู) จำกัด กับพวกจำเลย บริษัทโอสสสส (เต็กเฮงหยู) จำกัด จำเลย ที่ 1ผู้ยื่นคำร้อง

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 234, ป.วิ.พ. มาตรา 247, ป.วิ.พ. มาตรา 248

ย่อ / หลักกฎหมาย

ความว่า จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลชั้นต้นสั่งว่า คดีนี้ มีทุนทรัพย์พิพาทในชั้นฎีกาไม่เกินสองแสนบาท ต้องห้ามฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ฎีกาข้อ 2 ข้อ 3 เป็นปัญหาข้อเท็จจริงส่วนข้อ 4 เป็นการโต้เถียงดุลพินิจของศาลจึงเป็นข้อเท็จจริง จึงมีคำสั่งไม่รับฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ส่วนข้อ 1 เป็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงรับฎีกาของจำเลยที่ 1 เฉพาะข้อ 1 จำเลยที่ 1 เห็นว่า ฎีกาของจำเลยที่ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ก็เป็นปัญหาข้อกฎหมาย กล่าวคือ ฎีกาข้อ 2 เป็นการฎีกาในปัญหาเกี่ยวกับการแปลงข้อความตามกรรมธรรมว่า มีความหมายอย่างไร ข้อ 3 ฎีกาว่า โจทก์เป็นฝ่ายก่อให้เกิดเพลิงไหม้ในครั้งนี้หรือไม่ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่จะนำไปสู่ข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ และข้อ 4 ฎีกาว่าจำเลยที่ 1 จะต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยนับตั้งแต่วันที่ใดโปรดมีคำสั่งให้รับฎีกาข้อ 2 ข้อ 3 และข้อ 4 ของจำเลยที่ 1 ไว้พิจารณาพิพากษาต่อไปด้วย หมายเหตุ โจทก์ยังไม่ได้รับสำเนาคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินให้โจทก์ 92,750 บาท พร้อมดอกเบี้ย อัตราร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีนับแต่วันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2528 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ ยกฟ้องโจทก์สำหรับจำเลยที่ 2 ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยที่ 1 ฎีกา ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาบางข้อดังกล่าว (อันดับ 191) จำเลยที่ 1 จึงยื่นคำร้องนี้ ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้จำเลยที่ 1 นำเงินค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงมาวางศาลและนำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาหลักประกันให้ไว้ต่อศาล ภายในกำหนด 10 วัน ต่อมาจำเลยขอขยายเวลาดังกล่าว แต่ในที่สุดมิได้นำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกัน ให้ไว้ต่อศาลชั้นต้นภายในเวลาที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ขยาย (อันดับ 194,193 แผ่นที่ 3,195 แผ่นที่ 5)คำสั่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 234 ประกอบด้วยมาตรา 247 ที่กำหนดให้ผู้ที่ถูกอุทธรณ์คำสั่ง ศาลชั้นต้น ที่ไม่รับฎีกาต้องนำค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวงมาวางศาล และ นำเงินมาชำระตามคำพิพากษาหรือหาประกันให้ไว้ต่อศาลนั้นเป็นบทบังคับในกรณีที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาทั้งหมด

คำพิพากษา

คดีนี้ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาบางข้อ กรณีจึงไม่ต้องบทกฎหมายดังกล่าว ศาลชั้นต้นชอบที่จะรับคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ของจำเลยที่ 1 ไว้ดำเนินการต่อไป พิเคราะห์แล้ว คดีนี้ศาลอุทธรณ์รับฟังข้อเท็จจริงว่าจำเลยที่ 1 เอาประกันภัยในส่วนที่เกี่ยวกับทรัพย์สิน ภายในตึกแถวไว้กับจำเลยที่ 2 แทนโจทก์ จำเลยที่ 1 ฎีกาใน ประเด็นข้อ 2 ว่า จำเลยที่ 1 มิได้เข้าทำสัญญาประกันภัยในฐานะตัวแทนของโจทก์จึงเป็นการโต้เถียงการรับฟังพยานหลักฐาน ของศาลอุทธรณ์ เป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงต้องห้ามตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 วรรคหนึ่ง สำหรับฎีกาในประเด็นข้อ 3 ที่ว่า โจทก์เป็นฝ่ายก่อให้เกิดเพลิงไหม้อาคารที่เกิดเหตุ แต่ศาลอุทธรณ์ไม่วินิจฉัยในประเด็น ข้อนี้โดยอ้างว่าไม่เกิดประโยชน์แก่จำเลยที่ 1 จึงไม่ถูกต้อง และฎีกาในประเด็นข้อ 4 ปัญหาที่ว่า จำเลยที่ 1 จะต้องรับผิดชอบดอกเบี้ยนับตั้งแต่วันที่จำเลยที่ 1 รับเงินจากจำเลยที่

2 ผู้รับประกันภัยหรือนับตั้งแต่วันฟ้องเป็นต้นไป เป็นฎีกา ในปัญหาข้อกฎหมาย จึงให้รับฎีกาของ
จำเลยที่ 1 สำหรับ ประเด็นข้อ 3 และข้อ 4 ไว้พิจารณา ให้ศาลชั้นต้นดำเนินการต่อไป

องค์คณะ

อรรถนิติ ดิษฐอำนาจ · จเร อำนวยวัฒนา · อรุณ น้ำประเสริฐ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th ·
<https://thaideka.online/deka/475/2538>